

Botsen met God

Bemoediging van de week aflevering 372

Afl. 371 Botsen met God

Lieve mensen een heel hartelijk welkom op bemoedigingssite.

Fijn dat je komt kijken. Ik begroet jou in de Naam van Jezus Christus de Zoon van de levende en enige God. In de naam van Hem die zoveel van ons, Zijn kinderen houdt.

Wij hebben onze kinderen al groot. Ik ben inmiddels 62 en oma van zo'n tien kleinkinderen. Mijn handen zitten er vol mee en mijn verhalen ook. Het afgelopen weekend hadden we drie meisjes te logeren van 2 en 4 en 6. Het is echt een prachtige tijd om zo met de kinderen op te trekken. Maar dan komen de ouders de kinderen weer ophalen. Dan gebeurt er soms iets dat veel grootouders zullen herkennen. De kinderen zijn blij hun ouders weer zien, maar ze zijn ook moe van alle indrukken en misschien ook wel van iets teveel hun best doen om een lieve jongen of meisje te zijn bij opa en oma.

Die moeheid vermindert hun veerkracht en stabiliteit en dan ontstaat er soms zomaar uit het niks wrijving of botsing tussen ouders en kind. Dichtbij de veiligheid van de ouders gaan de luiken weer open en kan er zomaar ineens een grote mond gehoord worden of eentje wil stampvoetend niet meer doen wat er gevraagd wordt.

Dan zie je zo'n lief klein meisje van vier, ineens botsen met haar papa.

Bam, boos, helemaal tegendraads. En ja dat moet natuurlijk gecorrigeerd worden. Haar vader neemt haar even apart en op zijn hurken legt hij uit hoe het weer goed kan worden tussen hen. Dat gebeurt ook. We gaan weer verder met gezelligheid, maar ineens zie ik mijn kleindochtertje naar haar vader rennen en bij hem op schoot kruipen. Huilen, tranen met tuiten!

Ze had het even niet meer. Hoe herkenbaar! Ze was moe, ze had net gebotst met haar papa, en toen moest alles weer over zijn, maar dat lukte haar nog niet. Ze had meer nodig om tot rust te komen.

Haar vader begrijpt het, wat geweldig is dat. Hij neemt haar op schoot, in zijn armen en laat haar even huilen, terwijl hij haar zacht over haar ruggetje wrijft. Alleen maar nabijheid, alleen maar geborgenheid, alleen maar troost.

Terwijl ik het zag gebeuren, dacht ik: zo kan het ook gaan in ons eigen leven. We kunnen soms zo botsen met onze Hemelse Vader. Misschien denk je: dat heb ik nog nooit meegemaakt. Dat kan, maar er zijn mensen die echt van God houden en soms het toch even zo moeilijk krijgen met die hemelse Vader. Het kunnen zelfs dienstknechten van God zijn. Botsen met God.

Ik denk bijvoorbeeld aan Jona. Hoor het hem zeggen in Jona 2:

“U slingerde mij in de diepte van de zee”, of “Verstoten ben ik, verbannen uit Uw ogen.”

Dat roept iemand die botst met God. Eerst die felle boosheid, verongelijkheid, en daarna het diepe verdriet van een mens die God denkt kwijt te zijn. Jona denkt: God is nu zo boos op me geworden, door mijn ongehoorzaamheid, dat Hij vast niets meer met me te maken wil hebben. Dat is een vreselijk naar gevoel.

Later in Jona 4 komt er toch een gesprek tussen God en Jona. De nood is bijzonder hoog bij Jona. Hij zou nog liever dood willen dan zo verder leven. Wat een intens verdriet spreekt daaruit. Dan komt die kernvraag aan Jona: ‘Is je boosheid wel terecht, Jona?’ Jona denkt (eerst) van wel, zoals wij ook vaak vinden dat we terecht boos zijn. Maar Jona is nu wel dicht bij zijn Hemelse Vader gekomen. Hij voelt alle narigheid die hij heeft opgelopen door zijn eigenwijsheid.

Vind je het niet heel bijzonder dat de Here God daar nog steeds bij Jona is. Jona die zo weinig heeft begrepen van Gods liefde en rijke ontferming. Hij heeft Jona gered van de dood en Hij heeft Nineve gespaard van de ondergang. Ook nu is God bij Jona om Jona door zijn depressie te leiden. Als dat geen liefde is?

Het lijkt alsof het voorbeeld van Jona ons wil leren: je kunt botsen met God, ja, je kunt zelfs boos worden op God, je kunt hierbij ook nog denken en voelen dat het heel terecht is dat je boos bent... Maar er komt een moment dat het je teveel wordt en dan wil je alleen nog maar begrepen en getroost worden. De nabijheid van God overstemt alle woorden en geeft intense heling en troost.

In die stilte kan het zijn dat Jona's gedachten terug gaan naar wat Hij allemaal heeft meegemaakt met God. Wij moeten ook soms stil worden om het verhaal goed te begrijpen. God heeft Jona niet één moment verstoten of uit het oog verloren! De Here God heeft hem niet in de zee geslingerd, dat waren mannen die het tegen hun zin in moesten doen van Jona zelf. Maar toen Jona in die zee viel, was God dichtbij en redde God zijn kind.

God hield het plan vast ‘naar Nineve gaan’, ook toen Jona er niet meer in geloofde. En op dit moment zou je kunnen zeggen zit Jona op de top van zijn ellende. En wie zit er vlak bij Hem? Zijn Hemelse Vader!

Het boek Jona eindigt met een open einde. Het is een vraag van God aan Jona. Er komt geen antwoord meer op, misschien wel omdat deze vraag wordt doorgegeven aan jou en mij. Jona blijft stil, zoals ook dat kleine meisje stil bleef, toen ze tegen de borst van haar vader tot rust kwam.

Het kind, maar ook een mens, dat niet meer kan zeggen: Ik weet het allemaal niet meer, maar houd mij vast. Heren God, ik stort mij aan uw borst en het enige wat ik nog wens is Uw nabijheid. Blijf bij mij Heer!

Als een vader zijn kind in zijn armen neemt en dan komt het kopje van dat kleine meisje te rusten tegen de borst van de vader. Ze hoort als ze oplet zijn hart kloppen. Ik vond het heel wijs van mijn schoonzoon dat hij niet zei: 'O, en nu kom je bij papa, ben ik nu pas goed genoeg voor jou?' God zegt dat ook niet.

Hij nam zijn dochttertje op schoot en gaf haar wat zij nodig had. Dat vind ik zo'n bemoediging, want ik ben er van overtuigd dat Vader God dit ook doet. Hij geeft je wat je nodig hebt. God is immers 'Ik ben'.

Op vele manieren zal de Heer laten weten: Ik hou van je. Mijn plan met jou gaat door. Nee, Ik zal je niet verstoten. Ik trek je tegen Mij aan, Ik laat je uithuilen, Ik zal je voeden en versterken. Mijn nabijheid zal je goed doen zoals de schaduw van een prachtige wonderboom in de brandende zon. Zo zal Ik er voor je zijn.

Lieve mensen, dat wens ik je van harte toe, in Jezus Naam!

Met liefs, gerry

De [video bemoediging](#) die hoort bij deze teksbijlage bekijkt u op de [website](#) van de Bemoedigingssite

Zowel de video als deze teksbijlage zijn auteursrechtelijk beschermd en mogen uitsluitend gebruikt worden in kleine kring.

Deze uitgave is Pro Deo tot stand gekomen, echter dit werk kan niet bestaan zonder hulp van onze donoren. Ook u kunt dit werk ondersteunen, meer informatie vindt u op de [website](#)